

Đặt Tên Cho Một Loài Hoa Trên Núi

Người ta hay nói tình-phong-nguyệt
là chuyện băng quơ, chuyện giữa đường.
Mà lạ! Từ hôm tôi quy xuống,
Em - hoa quỳ nở...Một Vầng Dương!

Em! Mặt trời! Em ở phương Đông,
con thuyền nào cũng hướng Phi Luật Tân,
sống hay là thác, không cần biết,
lậy Chúa: cầu xin mở tấm lòng!

Lậy Phật, cầu xin thuyền tới bến,
Nát Bàn, Hỏa Ngục...cũng là Duyên!
Hoa quỳ nở sáng muôn sao sáng
không đếm bằng Lòng Anh Nhớ Em!

Ôi chao phong nguyệt sóng trùng dương,
đại hải non sông chỉ một đường:
Nước Chảy Huê Trôi, Người Vạn Dặm
Ngàn Phương Phật Nói...Gọn: Mười Phương...

Những cây nhang cháy, tàn tung tóe
sóng cũng như tàn nhang tóe tung...
Rồi cũng đến thôi! Thuyền tới bến.
Mặt Trời Mãi Mãi Một Phương Đông!

Mặt trời mãi mãi, em-yêu-quý,
lòng thử ai cân mấy lượng Tình?
Em hát Tình Xa...Xa thật nhé!
Giữa đường trăng gió...ánh trăng xanh!

*Vườn xưa em có về thăm Ngoại,
hái trái cau non, bổ, nghẹn ngào.
Nhớ Huế, dám em đang khóc một,
thì anh, thơ đó! Tới muôn sau!*

Trần Vấn Lệ